

opusdei.org

Educația și responsabilitățile civile

Un om sau o societate care nu reacționează în fața tulburărilor și nedreptăților, și care nu caută să le ușureze, nu sunt un om sau o societate la înălțimea iubirii Inimii lui Cristos

25.03.2012

Un om sau o societate care nu reacționează în fața tulburărilor și nedreptăților, și care nu caută să le

ușureze, nu sunt un om sau o societate la înălțimea iubirii Inimii lui Cristos. Creștinii – deși păstrând mereu cea mai amplă libertate de a studia și de a pune în practică soluții diverse, și bucurându-se de aceea de un pluralism logic – trebuie să coincidă în dorința comună de a sluji omenirea. Altfel creștinismul lor nu va fi Cuvântul și Viața lui Isus; va fi o travestire, o înșelăciune, în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor.

Este Isus care trece, 167

O rasă, o limbă, o culoare

Domnul nostru a venit să aducă pacea, vestea cea bună, viața la toți oamenii. Nu celor bogați numai, și nici numai celor săraci. Nu numai celor înțelepți, nici numai celor naivi. Tuturor. Fraților, pentru că suntem toți frați, fii ai aceluiași Tată, Dumnezeu. Pentru care nu este decât o rasă: rasa fiilor lui Dumnezeu. Nu este decât o culoare: culoarea fiilor

lui Dumnezeu. Și nu este decât o limbă: cea care vorbește inimii și minții și, fără sunetul cuvintelor, ne fac să-l cunoaștem pe Dumnezeu, și face ca să ne iubim reciproc.

Este Isus care trece, 106

Viața noastră este o slujire

Toată viața noastră, fiice și fiii mei, este aceasta: o slujire cu scopuri exclusiv supranaturale, pentru că Opus Dei nu este și nici nu va fi vreodată – nu poate să fie absolut – un instrument temporal; dar este în același timp o slujire umană, pentru că voi nu faceți altceva decât să căutați să ajungeți la perfecțiunea creștină în lume, într-o lume curată, prin inițiativa voastră cea mai liberă și responsabilă pe toate tărâmurile de activitate civilă. O slujire plină de abnegație, care nu înjosește ci educă, lărgeste inima – îl face roman în sensul cel mai înalt al cuvântului – și ne conduce la căutarea onoarei și

binele oamenilor din orice națiune:
pentru ca să fie în fiecare zi mai puțin săraci, mai puțin ignoranți, mai puțin suflete fără credință, mai puțin disperați, mai puțin războaie, mai puțin nesiguranțe, mai multă caritate, mai multă pace.

Scrisoarea 31-V-1943, n. 1 în Illanes J.L., Ocariz F. Rodríguez P. *L'Opus Dei nella Chiesa*, Edizioni Piemme, Casale Monferato 1993, p. 186.

Unde există sărăcie, tristețe și durere

Opus Dei „trebuie să fie prezent” unde există sărăcie, unde nu este de muncă, unde este tristețe și unde există durere, pentru a face astfel ca durerea să fie trăită cu bucurie, ca să dispară sărăcia, să nu mai fie lipsă de locuri de muncă – să formăm persoane ca să poată găsi –, și pentru a face astfel ca Isus Cristos să intre în viața fiecăruia, în măsura în care

fiecare o vrea, pentru că suntem foarte buni prieteni ai libertății.

O privire spre viitorul din inima lui Vallecas, Madrid 1998, p. 135, cuvinte pronunțate la 1-X-1967

A lupta împotriva foamei, nedreptății și ignoranței

— Și cum putem să luptăm cu eficacitate – a întrebat cineva din fundul sălii mari – împotriva foamei, nedreptății și ignoranței?

– „Fiul meu, noi încercăm s-o facem. Suntem o forță sfântă, supranaturală. Căutăm să facem astfel ca în lume să fie mai puțini săraci, mai puțini ignoranți, mai multă dreptate; și eu îți voi spune că primul mijloc este rugăciunea, mortificația. Le poți pune în practică în munca ta, făcând-o cât mai bine. Și apoi tratând pe toți cu afecțiune, cu prietenie fidelă, curată, umană și supranaturală. Puțin câte puțin o vom face, fără

violență: violența aduce numai dezordine și orori chiar și mai mari decât cele pe care vrea să le evite”.

O privire spre viitorul din inima lui Vallecas, Madrid 1998, p.135, cuvinte pronunțate la 1-X-1967

A pune în practică porunca nouă a iubirii

Se înțeleg foarte bine nerăbdarea, neliniștea, dorințele agitate ale acelor care, care cu un suflet natural creștin (vezi Tertulian, *Apologeticum*, 17 – PL 1, 375 –), nu se resemnează în fața nedreptății personale și sociale pe care inima omului este capabilă să creeze. Sunt atâtea secole ale conviețuirii oamenilor, și este încă atâta ură, atâtea distrugerii, atât fanatism acumulat în ochii care nu vor să vadă și în inimi care nu vor să iubească. Vedem bunurile pământului împărțite la puțini și bunurile culturii închise în *cenacole*

restrânse. Afară, este foame de pâine și de doctrină; și viețile umane, care sunt sfinte pentru că vin de la Dumnezeu, sunt tratate ca lucruri, ca numere statistice. Înțeleg și împărtășesc această nerăbdare: ea mă îndeamnă să privesc la Cristos care continuă să ne invite să punem în practică porunca nouă de iubire.

Este Isus care trece, 111

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
educatia-si-responsabilitatile-civile/](https://opusdei.org/ro-ro/article/educatia-si-responsabilitatile-civile/)
(10.03.2026)